

Lluita ferma

L'acord final rebaixa els acomiadaments previstos inicialment de 249 a 205 a Televisió de Catalunya, i de 58 a 20 a Catalunya Ràdio

Han estat més de cinc mesos de mobilitzacions sense pausa i d'accions que han esmorteït les intencions primeres de la direcció

Els treballadors i treballadores de Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio han protagonitzat múltiples accions de protesta des que la direcció va anunciar la intenció de presentar un ERO, com aquesta estirada a la plaça Sant Jaume de Barcelona el 17 de juny passat.

Després de gairebé cinc mesos de mobilitzacions sense pausa, finalment l'episodi dels ERO's a Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio s'ha tancat de forma no traumàtica. Quan la casella de sortida del període de consultes de l'anomenat Procediment d'Acomiadament Col·lectiu (PAC) marcava 307 acomiadaments (249 a la televisió i 58 a la ràdio), el període de consultes s'ha tancat amb acord en els dos casos.

Finalment, seran baixa 205 treballadors a la televisió entre el 15 de setembre de 2013 i el 15 de maig de 2017. Els afectats seran voluntaris

i seran acomiadats els treballadors que ara tinguin 61 anys o més i els que compleixin 61 anys fins al 31 de desembre del 2016. Els acomiadats amb 61 anys durant aquest període rebran 4 mesos i mig de permís retribuït, una indemnització de 20 dies per any amb un màxim d'una anualitat, 2.000 euros nets en concepte de borsa de formació, un complement fins al 100% del sou durant els primers 6 mesos d'atur i un conveni especial amb la Seguretat Social per assegurar la cotització fins als 65 anys.

A Catalunya Ràdio, de les 20 baixes previstes a l'acord final de l'ERO no hi marxarà ningú

forçosament, i a tots, als inicialment forçosos (el personal de més edat) i als voluntaris se'ls hi aplicaran les mateixes condicions que a Televisió de Catalunya: les millores aconseguides per sobre del mínim legal, i no la tornada al punt de partida de les negociacions del període de consultes amb què va amenaçar l'empresa, després que els treballadors votessin NO (amb un escàs marge de diferència) al referèndum per ratificar el principi d'acord aconseguit entre comitè i direcció. Els terminis per a la sortida d'aquestes baixes es perllongaran fins al 31 de maig de l'any 2017.

Els i les professionals de la CCMA es van concentrar al Parlament el 18 de juliol, dia en què es votava una moció per retirar l'ERO. CiU i ERC hi van votar en contra.

Lògicament, molts dels treballadors afectats pels acomiadaments van reaccionar, en principi, molt negativament perquè volien continuar en els seus llocs de treball, però van acabar acceptant les condicions.

En un comunicat escrit després d'haver arribat al preacord cap a les 7 del matí, amb tota una nit de negociacions, la Secció sindical de CCOO afirmava que compartia amb la resta de la comissió negociadora la convicció que signar aquest preacord era la opció menys dolenta ateses les circumstàncies, però deixant clar:

“En primer lloc, que la intransigència de la direcció ha impedit que s'allargués fins a setembre el termini per a l'admissió de voluntaris, la qual cosa hagués permès l'adscripció de més persones i, per tant, la disminució dels acomiadaments forçosos.

I en segon lloc, ens sembla incompreensible, escandalós i inquietant que la direcció s'hagi negat repetidament a assumir el compromís de no fer més ERO's o PAC's mentre l'actual procés estigui en vigor (fins 2017)”.

Catalunya Ràdio va fer vaga el 23 d'abril, i va protagonitzar una asseguda davant la seu de la CCMA.

Text del nostre company Carles Blanco, delegat de CCOO i afectat pel procés, que acompanyava la papereta de votació en el referèndum

“Som els acomiadats per la direcció de TV3 al PAC, realitzat per motius polítics i no econòmics. Durant molts anys i dia a dia hem mantingut un compromís actiu amb el projecte de televisió pública de Catalunya. Ara som els cadàvers exquisits que el Govern de Catalunya ofereix al Partit Popular per satisfer els seus propòsits d'afeblir les televisions públiques.

Agraïm a les nostres companyes i companys de treball la possibilitat que ens donen de manifestar la nostra opinió, com a principals afectats, sobre la situació a què ens aboca. Estem d'acord amb el pacte al qual els representants sindicals han arribat per limitar les conseqüències d'aquest procés i els agraïm i aplaudim el gran esforç que han realitzat per a aquest objectiu.

La mobilització i la lluita de la plantilla de TV3, unida, ha aconseguit aturar el cop que la direcció de TV3 i la CCMA havia descarregat contra la capacitat productiva d'aquesta empresa. Tenim l'enemic a casa. Fem-lo fora! Tota batalla, guanyada o perduda, deixa víctimes. Nosaltres som les orgulloses víctimes i la lluita continua. Companys, companyes, amics i amigues. Ens anirem. Vosaltres us quedareu i estarem al vostre costat. Feu fora a aquests traïdors al seu país que ni estimen aquesta empresa ni coneixen l'empenta dels seus treballadors”.

249 creus plantades a la gespa del recinte de TV3.

ERO, DIA 30 + 5 (DIARI DE L'ERO A TV3 DES DE DINS: RECAPITULACIONS I FINAL DE TEMPORADA)

- Últim capítol del diari de l'ERO publicat a <http://jordilopezsantin.wordpress.com> -

No ha passat tant de temps, però des de mitjans de març sembla que hagi estat una eternitat. Quan va començar el desmantellament de les delegacions territorials, quan el Consell de Govern de la CCMA va aprovar un avantprojecte de pressupostos que feia inviable continuar amb TV3 i Catalunya Ràdio com fins ara.

Han estat gairebé cinc mesos de mobilització sostinguda. Amb moltes fites, Plaça de Sant Jaume sota la pluja i el fred, moltes anades al Parlament, mogudes infinites dins de la tele i de la ràdio, una acampada a la Diagonal, el dia que vam entrar a la CCMA, el dia de Price Waterhouse, el desplegament per tot Catalunya des de Sant Jordi i dies posteriors recollint signatures, el Moll de la Fusta...

Diuen que una lluita que no es dóna sempre es perd. Quan la dones poden passar moltes coses. Aquí hem guanyat els treballadors en força i confiança en la nostra lluita, hem aconseguit minimitzar els efectes d'un ERO terrible i tornar a la mesa dels convenis col·lectius la negociació de les condicions salarials i laborals.

Al setembre hi tornarem. Ara queda espai per uns dies de vacances.

Per acabar, com diu la companya Fúlvia, aquest espai del meu blog ja no és meu, ara pertany als lectors, i m'han dit, amb molta justícia, que mancava esmentar la gran feina de la comissió de recollida de signatures, que va arribar a tot Catalunya territorialment i a tots els ciutadans, des de l'expresident Jordi Pujol fins a immigrants i estrangers de pas que es solidaritzaven amb nosaltres. Ho heu fet molt bé i alguns heu recollit milers de signatures. Sou els millors.

Fins aquí hem arribat. Gràcies a totes i tots els que heu seguit aquest diari i heu fet arribar opinions en el mateix blog, per Twitter, per Facebook, per WhatsApp, per correu electrònic. El blog seguirà, això sí, estigueu atents a finals d'agost.

Jordi López Santín

**Secció Sindical CC00
a Televisió de Catalunya**

editorial

Fermesa

La mobilització dels treballadors de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (CCMA) ha estat exemplar. Davant de l'agressió de l'ERO/PAC (Procediment d'Acomiadament Col·lectiu) han plantat cara d'una manera tenaç i ferma. Heroica, pot ben dir-se. Aquesta solidesa ha estat la gran lliçó sindical que les companyes i companys de la CCMA han aportat al conjunt de tots els assalariats i les assalariades, del nostre sector i d'altres, en aquest estiu políticament tan rar i socialment tan dur.

Amb les accions realitzades, la gent de la CCMA ha defensat la seva feina, el seu lloc de treball i també ha defensat el model de comunicació audiovisual pública de Catalunya. Els responsables polítics, començant pel President de la Generalitat, havien plantejat un esquema d'ERO tal com s'estila a l'empresa privada i com s'ha fet a altres ràdios i televisions públiques: amb cara de gos. Amb duresa, amb arguments fàlços i carregant les culpes del que en diuen desastre als treballadors. Però les dones i homes de la CCMA han anat desmuntant els arguments de fons de l'empresa i han posat els polítics del Govern –CiU i ERC— davant d'evidències i responsabilitats. Els han obligat a sortir de la seva ambigüitat, en la que tan bé es troben quan fan abrandats discursos patriòtics tot anant a Ítaca. Ítaca és mantenir una ràdio i televisió públiques, com s'ha aconseguit afermar tot evitant un desmantellament més gros. Ítaca és mantenir una plantilla de treballadores i treballadors suficient per fer un servei públic complet. Ítaca és arribar-hi amb els aparells de la barca sencers... La retallada a Televisió de Catalunya i a Catalunya Ràdio fa que es mantinguin veles i cordam, tot i que demanen que la marineria més gran i bregada baixi ja. Oh Ítaca!

Del conflicte poden fer-se moltes lectures. La que creiem més sensata és la de creure que el Govern de CiU amb el suport d'ERC i els compromisos amb el PP no s'ha sortit del tot amb la seva. I això permet que el servei públic segueixi. Ara resten altres episodis de concertació. De diàleg, possiblement tens, per mantenir aquests serveis en bon estat. És a dir, amb un bon contracte programa i un bon conveni.

El límit de 12 mesos a la ultraactivitat fa perillar els drets laborals i socials de molts treballadors

Convenis rebaixats i en perill

El termini d'un any fixat per la reforma laboral per a la pròrroga automàtica dels convenis denunciats abans de l'aprovació de la llei i pendents de renovació es va exhaurir el 7 de juliol passat. La desaparició de la ultraactivitat dels convenis comportarà una clara pèrdua de drets laborals i un augment de la conflictivitat i de les denúncies judicials. En els casos en què els convenis desapareguin, s'aplicarà el conveni d'àmbit superior i, si aquest no existeix, els mínims que fixa l'Estatut dels Treballadors. Hi ha 966 convenis sectorials a Espanya en aquesta situació que afecten 1,7 milions de treballadors, per exemple el del **doblatge**. A Catalunya, falten acords en 25 convenis que donen cobertura a 120.000 treballadors (entre els afectats hi ha els **actors i actrius**). Això, si deixem

de banda els múltiples convenis d'empresa que poden tenir els dies comptats, i que resulta molt més complicat de comptabilitzar en el seu conjunt.

A Catalunya l'últim acord entre sindicats, patronal i Govern dona un temps extra de 30 dies per negociar amb la mediació de l'autoritat laboral. Si no hi ha acord, el Tribunal Laboral de Catalunya ha de resoldre les discrepàncies. Aquest fet ha salvat alguns convenis, de moment, però l'adhesió a l'acord és voluntària i d'aquí al desembre poden perdre validesa molts més convenis. La por a no perdre el conveni pot obligar a molts comitès d'empresa a signar acords que rebaixen les condicions laborals, i les patronals s'estan movent molt còmodament en aquest panorama, ja que tenen totes les de guanyar.

Salvats els convenis de Premsa Diària i Publicitat

Un dels convenis sectorials que perdien la vigència el 7 de juliol i s'ha salvat ha estat el Conveni Estatal de **Premsa Diària**, tot i que preveu congelació salarial fins al 2015 i l'augment de la jornada màxima fins a 37,5 hores. Això sí, s'ha aconseguit un acord per augmentar el període d'ultraactivitat, que s'ha fixat en 21 mesos, per sobre del topall legal, i l'obligació de les empreses de pactar sistemes de verificació i control d'horaris. En el cas del Conveni Estatal de **Publicitat**, que va vèncer el 2011, s'ha acordat la seva pròrroga fins al 31 de desembre del 2014, i la Mesa de Negociació està oberta. També es va aprovar per unanimitat de tots els membres de la taula de Negociació, el 3 de juliol, i després de duríssimes negociacions, el Conveni Col·lectiu de **Clubs de Natació de Catalunya** per als anys 2012-2014.

Sigui com sigui, la ultraactivitat és un dels principals obstacles a l'hora d'arribar a un acord per tancar qualsevol conveni. És el cas, entre d'altres, del Conveni d'**Exhibició cinematogràfica de la província de Barcelona**, en el qual continuen les negociacions. També hi ha molts problemes per arribar a un acord a la negociació del conveni de la **Fundació Claror**, ja que els representants legals dels treballadors consideren que la direcció vol retocar a la baixa molts articles: remuneracions econòmiques, antiguitat, categories, horaris, etc.

Un altre dels convenis que encara resta obert és el Conveni Estatal de **Premsa No Diària**, que perdria vigència al novembre. A l'última reunió al juliol hi va haver un lleuger apropament de postures que permet albirar certes esperances de cara a les negociacions del setembre. Tot i això, la patronal no té prou amb congelar els sous durant 2013 i 2014, sinó que vol augmentar el nombre d'hores de treball i eliminar la jornada intensiva d'estiu.

Àngela Rodríguez/ Màxim Pujade

QUÈ POT PASSAR SI DECAU EL NOSTRE CONVENI?

CONVENI SECTORIAL O ESTATUT. Totes les condicions contemplades en el conveni d'empresa desapareixeran i ens aplicaran les d'un conveni d'àmbit superior si existeix o, de no existir, ens aplicaran l'Estatut dels Treballadors.

CONDICIONS SALARIALS. Si existeix conveni d'àmbit superior passem a tenir un nou salari base, normalment més baix del que veníem gaudint. De no existir conveni col·lectiu d'àmbit superior, el nostre salari base seria el Salari Mínim Interprofessional (645,40 €).

JORNADA ANUAL. Si passem a dependre d'un conveni d'àmbit superior, s'ampliarà. Si depenem de la que fixa l'Estatut, veurem incrementada la nostra jornada laboral fins a les 40 hores setmanals. Així, el nostre còmput anual estarà per sobre de les 1.800 hores.

COMPLEMENTES SALARIALS. L'antiguitat, primes de producció, etc, si no estan contemplades en el conveni d'àmbit superior desapareixeran de la nostra nòmina.

Els treballadors del TNC, per un teatre públic de qualitat

Protesten per la disminució de recursos humans i econòmics

Enguany els treballadors i les treballadores del Teatre Nacional de Catalunya estan en peu de guerra contra la política d'amortitzacions de llocs de treball i les reiterades retallades de les seves condicions laborals i socials.

El passat mes d'abril la direcció de Teatre Nacional de Catalunya (TNC) va acomiadar a 11 treballadors/es. Aquestes baixes, sumades a d'altres que s'han anat produint en els darrers temps, suposen una severa reducció de la plantilla estructural del TNC, que ha passat de 155 treballadors el 2010 a 117 aquest any 2013. Això suposa una reducció de 38 llocs de treball en tres anys. A més, els empleats han vist retallades les seves nòmines i congelats els seus sous des de l'any 2009.

El fet més greu, però, és l'arbitrarietat, la manca de negociació amb el Comitè d'Empresa de CCOO, i la poca sensibilitat de l'empresa

Els treballadors, regalant entrades davant del TNC.

a l'hora de prendre aquestes decisions. A les llistes dels acomiadats han aparegut treballadors discapacitats, mares amb reducció de jornada i treballadors modèlics.

Decisions gens meditates

Les decisions de la direcció de l'empresa, segons expliquen els representants legals dels treballadors, no han estat gens meditates i per tant han comportat que, a posteriori, es produïssin problemes d'organització.

Davant aquest panorama i les condicions regressives dels interessos dels empleats que l'empresa ha posat sobre la taula durant la negociació del nou conveni que s'està negociant, els treballadors/es han dit prou. I així ho han fet evident amb reiterades protestes recolzades des de la FSC de CCOO, davant el TNC, on regalaven entrades contra les retallades i els acomiadaments, i per la ferma defensa d'un teatre públic de qualitat.

Els periodistes arreu de l'Estat demanen percebre millor els drets d'autor

Els sindicats de periodistes/comunicadors de CCOO, UGT, UPIFC-Sindicat de la Imatge i ANIGP-TV (Asociación Nacional de Informadores Gráficos de Prensa y Televisión), que integren junt amb els col·legis de periodistes de Catalunya i Galícia, el Fòrum d'Organitzacions de Periodistes (FOP), han emprès una campanya perquè, en el marc de millora de la Llei de la Propietat Intel·lectual, que el Congrés dels Diputats ha obert, pugui millorar-se la percepció dels drets d'autor que els professionals de la comunicació han generat amb les seves feines.

El FOP ha elaborat un document on es recullen els principis generals de la millora i l'està lliurant a tots i cadascun dels grups parlamentaris per a què puguin tenir-les en compte en el moment de fer esmenes. El FOP també està atent al procés legislatiu per si cal presentar esmenes concretes a la llei.

En aquest acció, el Fòrum ha unit forces amb la FAPE (Federació d'Associacions de Periodistes d'Espanya) i amb els col·legis de periodistes d'Andalusia i Múrcia.

CCOO en Port Aventura rechaza los recortes en el parque

Concentració contra los recortes en Port Aventura, el 29 de junio.

LA SECCIÓN SINDICAL DE CCOO EN PORT AVENTURA denuncia que el parque temático sufre un continuo goteo de despidos, lo que motiva que en lugares de trabajo de Tiendas, Restauración y Atracciones, entre otros, se haya visto reducido su personal, incluso a una sola persona por unidad. Esto causa una grave sobrecarga de trabajo y una responsabilidad excesiva para los trabajadores y trabajadoras. CCOO también rechaza que la empresa Plana y la dirección "pongan y quiten" horarios de transporte de empleados, ya que se deja sin cobertura a trabajadoras y trabajadoras que tienen los horarios de salida a partir de la 1:30h de la madrugada.

Marcha a favor del reparto del trabajo

CCOO en Port Aventura participó el pasado 29 de junio en la marcha por los barrios de Tarragona a favor del reparto del Trabajo y la Riqueza. Con una pancarta bajo el lema *Menos recortes, más personal*, los y las profesionales del parque dijeron así basta a la política de recortes que está poniendo en práctica la dirección del parque temático.

La Xarxa: 15 acomiadaments, harmonització i retallades

El nou projecte comunicatiu de la Diputació de Barcelona ha tancat el capítol de personal amb l'acomiadament de 15 treballadors i treballadores i la posada en marxa del conveni col·lectiu amb un ajust de salaris. La direcció havia plantejat presentar un ERO per fer fora 77 persones.

La Xarxa Audiovisual Local neix de la fusió de l'antiga COMRàdio (Agència de Comunicació Local S.A.), la Xarxa de Televisions Locals (XAL epe) i el personal integrat que prestava serveis a les TV locals a través de la productora Mediapro. Des del gener, la suma de tota la plantilla, 205 treballadors, va fer que la direcció situés a sobre la taula la necessitat de retallar més d'1,5 milions d'euros el global de la massa salarial per tirar endavant un nou model comunicatiu allunyat dels mitjans convencionals i basat en el ser-

vei i l'intercanvi de continguts audiovisuals.

Les negociacions entre els representants dels treballadors i la direcció van fer possibles diversos acords, entre els quals el conveni col·lectiu i dos pactes per permetre la mobilitat funcional del personal i l'adaptació de les noves condicions salarials. Tot i les dificultats, el conveni recull alguns aspectes socials importants: ajudes familiars, la contractació d'una mútua per al personal o pactes adjunts que transaccionen els dies de lliure disposició i les condicions de les baixes per malaltia dels treballadors de la Diputació de Barcelona. Un conveni acceptat en votació per més del 95% del personal.

Uns esforços que van rebaixar en més de 800.000€ la massa salarial d'aquest any amb unes noves taules salarials molt contingudes. Però els sacrificis de la plantilla no van aturar la voluntat de la direcció de prescindir d'una part del personal. En total, 15 companyes i companys, alguns dels quals vinculats amb càrrecs amb la direcció anterior i altres obertament afins a partits d'esquerres.

Aquesta decisió unilateral ha provocat la reacció política des de la Diputació de Barcelona, encara oberta. Iniciativa per Catalunya i PSC van demanar la dimissió del conseller delegat, Francesc Pena, i la reincorporació dels treballadors acomiadats.

Montse Hidalgo, delegada CCOO a La Xarxa

Conclusions de la Mesa per afrontar la crisi als mitjans de comunicació

LA MESA de diàleg social constituïda per estudiar mesures per afrontar la crisi als mitjans de comunicació ha fet 50 propostes, consensuades entre els representants dels professionals (col·legis), els treballadors del sector (sindicats) i els representants patronals (associacions diverses) que junt amb representants de l'administració autonòmica van integrar aquest fòrum de diàleg. Les propostes, presentades al CCCB de Barcelona, es van lliurar en mà al President de la Generalitat.

Les 50 propostes, contingudes en sis àmbits, són fruit de mesos de reunions de diverses comissions que, després d'analitzar l'impacte de la crisi, van orientar el seu treball cap a la formulació de propostes que siguin vàlides per sortir de la crisi que afecta, de manera diversa, a cadascuna de les empreses de comunicació. Són unes propostes realistes.

La participació sindical, bàsicament de CCOO, UGT, SPC i UPIFC-Sindicat de la Imatge, que integren la majoria de treballadors i delegats del sector, ha estat intensa i ha defensat en cada àmbit la necessitat d'una contractació clara i ferma i de convenis positius i mesures de participació. També ha reclamat que els treballadors afectats per la pèrdua del seu lloc de treball puguin tenir una acollida social ferma per poder retornar al sector. Els sindicats també han defensat tenaçment la necessitat de mantenir l'actual sistema de finançament de les ràdios i televisions públiques. www.ccoo.cat/fsc/mitjansdecomunicacio.

El paro sigue castigando al sector

LAS ÚLTIMAS CIFRAS de desempleo en Catalunya demuestran que la crisis sigue castigando al sector, ya que la población ocupada ha caído un 0,3% en el ámbito de la información y las comunicaciones y ha descendido un 8,5% en actividades culturales y deportivas, según la Encuesta de Población Activa del primer trimestre del 2013.

En cuanto al paro registrado, según los datos del Institut d'Estadística de Catalunya, si comparamos las cifras registradas en junio de 2012 con las de junio de 2013, podemos observar que el subsector donde más ha aumentado el desempleo este año ha sido el de actividades deportivas y de entretenimien-

to (327.000 parados más). En segundo lugar se sitúan las telecomunicaciones, con 245.000 desempleados más, y las tecnologías de la información, donde se han registrado 218.000 parados más que en 2012. También ha crecido el desempleo en servicios de información (+78.000) y en actividades artísticas y de espectáculos (+71.000).

Más desempleo femenino

También podemos observar que, en algunas áreas, el desempleo ha bajado en cifras absolutas pero, en cambio, ha aumentado el paro femenino. Éste es el caso de la edición (+30.000), cine, vídeo y grabación de sonido (+17.000) o publicidad (+19.000).

No olvidemos tampoco que las cifras del Idescat hacen referencia al paro registrado, pero aquellas personas que ya han agotado prestaciones no constan en estos listados.

En cuanto al ritmo de contratación, éste ha caído en picado en ámbitos como la publicidad y los estudios de mercado, ya que se han registrado 1.316.000 contratos menos que en 2012.

Otro dato reseñable: los contratos indefinidos han descendido, pero se ha producido un aumento espectacular de los temporales, sobre todo en actividades artísticas y espectáculos (621.000 más), en cine, vídeo y sonido (+471.000) y servicios de información (+130.000). **A.Rodríguez**

El Reial Club de Polo de BCN, en lluita per un conveni digne

ELS TREBALLADORS del Reial Club de Polo de Barcelona porten des del mes de gener passat negociant amb l'empresa l'elaboració d'un nou conveni. La mesa de diàleg es va constituir uns mesos abans, al setembre del 2012, tot i que no va començar a treballar fins a principis d'aquest any per problemes de l'empresa, que els treballadors van acceptar com a mostra de bona fe.

Des de la primera reunió amb l'empresa, la finalitat dels representants dels treballadors/es assessorats per CCOO no ha estat una altra que la de cercar un acord just amb unes condicions econòmiques i una jornada laboral assumibles per part de la plantilla. Malauradament la posició poc flexible de l'empresa ha fet que encara no

s'hagi arribat a un acord definitiu després de més d'una dotzena de reunions.

Davant la postura tancada per part de la direcció, els treballadors han protestat diversos dies de forma intermitent davant les portes del Reial Club de Barcelona. I és que la direcció vol imposar unes condicions molt

dures als 210 treballadors del club. La plataforma de conveni presentada per l'empresa afecta al personal d'administració, manteniment i als professors d'esport. En canvi, el col·lectiu d'empleats de la cafeteria i el restaurant estan afectats per un conveni diferent al de la resta de treballadors.

Acord de subrogació a les piscines municipals de L'Hospitalet

EL PASSAT 7 de juliol es va publicar el Conveni Col·lectiu de Treball de les empreses privades que gestionen equipaments i serveis públics afectes a l'activitat esportiva i de lleure. Atès que l'article 22.2 de l'Estatut dels Treballadors disposa que les relacions laborals entre els treballadors subrogats del Club Natació L'Hospitalet i Llop Gestió Esportiva s'han de regir per aquest nou conveni igual que la resta dels treballadors, s'han produït unes negociacions que finalment han arribat a un acord.

En termes generals, i gràcies a la pressió de CCOO, el resultat de les negociacions ha estat beneficiosa per als treballadors/es.

A partir d'ara, tots els imports dels diferents plusos fixes de les nòmines subrogades del Club Natació L'Hospitalet, excepte l'antiguitat i la responsabilitat, es fusionen en un mateix complement anomenat Plus Diferència Conveni Anterior, l'import del qual es congela i, per tant, no és compensable ni absorbible ni tampoc està subjecte a cap increment.

Pactes a UBAE i Grup Holmes Place

EL COMITÈ D'EMPRESA d'UBAE Fitness i la direcció han arribat a un preacord, que s'haurà de sotmetre a l'assemblea de treballadors al setembre, per a una reducció inversament proporcional dels salaris d'entre el 4% i el 10%, tot i que aquest últim percentatge només afectarà als alts càrrecs. L'empresa s'ha compromès a què l'1 de gener del 2016 es recuperaran automàticament els salaris anteriors a la rebaixa, en funció dels seus resultats econòmics entre els anys 2012 i 2016.

En la mateixa línia, els representants legals dels treballadors/es dels 10 centres que conformen el Grup Holmes Place assessorats per CCOO, van arribar, el passat 5 de juny, a un acord amb l'empresa, pel qual tota la plantilla es reduïa un 5% el seu salari, però amb una clàusula on es contempla una recuperació salarial quan els resultats econòmics de l'empresa ho permetin.

Continua la política d'acomiadaments a RBA

El juliol passat l'empresa va tancar les revistes *Habitania* i *PC Actual*, que es realitzaven a Madrid. Com a conseqüència, s'han produït 16 acomiadaments entre l'àrea de revistes i comercial. També a Barcelona s'ha acomiadat a 3 comercials i una redactora i, a València s'ha acomiadat una treballadora. En total, 21 persones han passat a l'atur. Tot i que l'empresa va oferir en un primer moment la indemnització mínima de 20 dies, gràcies a la intervenció dels comitès i dels assessors de CCOO s'ha aconseguit les mateixes condicions que es van pactar a l'ERO de l'any passat (indemnització de 34 dies per any treballat amb un topall de 17 mensualitats).

Preacuerdo en el Grupo Unidad Editorial

El Grupo Unidad Editorial presentó un proceso de inaplicación de convenios colectivos el pasado 25 de junio. Al no alcanzarse un acuerdo, las partes acudieron al Servicio Interconfederal de Mediación y Arbitraje (SIMA), donde se aceptó el preacuerdo. Fundamentalmente lo que se acuerda es un plan de adhesión voluntaria a la extinción del contrato de trabajo, con una indemnización de 35 días por año trabajado y un lineal dependiendo de la antigüedad. También se acuerda una reducción salarial que oscila entre el 3% en los salarios más bajos hasta el 13,50% en los más altos.

M/C.cat

Realització:

Àngela Rodríguez

Coordinació:

Sector de Mitjans de Comunicació, Cultura, Oci i Esport (FSC)